
Bényei Balázs

A levéltári törvény és végrehajtási rendeleteinek módosítása a gyakorlatban

A levéltári terület és a köziratkezelés vonatkozásában a legmeghatározóbb jogszabályoknak a közkeletűen csak Levéltári törvényként (továbbiakban: Ltv.) hivatkozott, *a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvényt* és ennek egyes végrehajtási rendeleteiként (továbbiakban: vhr.) *a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendeletet* és *a közlevéltárak és a nyilvános magánlevéltárak tevékenységével összefüggő szakmai követelményekről szóló 27/2015. (V. 27.) EMMI rendeletet* tekinthetjük. Ezen három jogforrás nem csupán a levéltárak működésére vonatkozó törvényi és végrehajtási szabályokat tartalmazza, hanem a köziratok és maradandó értékű magániratok kezelésére vonatkozó előírások révén a közfeladatot ellátó szervek teljes körére is kiterjed.

Az emberi erőforrások miniszterének feladatkörébe tartozó egyes törvények általános adatvédelmi rendelet miatti módosításának szükségességéről szóló kormányjelentés megállapította, hogy az Ltv. összességében összhangban áll a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: GDPR) rendelkezéseivel és általában az Európai Unió joggal, ugyanakkor kisebb technikai pontosítások, valamint az egyértelműbb jogértelmezést segítő módosítások mind a törvényben, mind a végrehajtási rendeletekben indokoltak. Mivel az Ltv. átfogó felülvizsgálatát az Emberi Erőforrások Minisztériuma 2018-ban tervbe vette, a 2019-es jogalkotási tervében, a GDPR-al kapcsolatos módosítások átvezetését is ennek keretében kívánta elvégezni.

A felülvizsgálat keretében az EMMI felkérte a Levéltári Kollégiumot a törvény és a végrehajtási rendeletek módosítására vonatkozó javaslatai kidolgozására, amely azt a szakmai szervezetek bevonásával végezte el. Az ennek nyomán elkészült, a beérkezett javaslatokat, valamint a Levéltári Kollégium ezekhez kapcsolódó értékelését tartalmazó táblázat jelentette a módosítás előkészítésének alapját, amely hosszas előkészítési folyamat végén nyerte el a jogalkotó által jóváhagyott, formáját.

Az Ltv. módosítására *a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények mó-*

dosításáról szóló 2020. évi XXXII. törvény keretében, került sor.¹ Ehhez kapcsolódóan de önállóan tették közzé a Magyar Közlönyben a 272/2020. (VI. 12.) Korm. rendeletet a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet és az előadó-művészeti szervezetek támogatásának részletes szabályairól szóló 428/2016. (XII. 15.) Korm. rendelet módosításáról,² valamint a 20/2020. (VI. 10.) EMMI rendeletet a közlevéltárak és a nyilvános magánlevéltárak tevékenységével összefüggő szakmai követelményekről szóló 27/2015. (V. 27.) EMMI rendelet módosításáról és a védett személyes adatot tartalmazó levéltári anyag másolatának adatvédelmi szerződés alapján történő továbbítása elleni tiltakozási jog gyakorlásáról szóló 4/2002. (II. 15.) NKÖM rendelet hatályon kívül helyezéséről.³

Az ezen jogforrásokban foglalt módosítások – egy paragrafus kivételével – 2020. július 1-vel léptek életbe. Jelen összefoglaló célja az Ltv., és a kapcsolódó vhr-ek ezen módosításainak tematikus megközelítésű áttekintése.⁴

Ugyan nem az Ltv. átfogó módosításához kapcsolódóan adták ki, de 2020. július 2-án kihirdették a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendeletet, amely a selejtezési eljárás egyszerűsítését célozta meg. Mivel 2021. július 1-vel ezen módosító rendelet is hatályba lép, az ebben foglalt változásokra is ki kívánok térni.

Az adatvédelmet érintő változások

A módosítások meghatározó szelétét tették ki az adatvédelmi vonatkozású rendelkezések. Mint a korábban hivatkozott jelentés megállapította a 2020. július 1-ét megelőzően hatályban lévő rendelkezések is összhangban álltak a GDPR előírásaival, mivel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: Info tv.) már ennek életbelépése előtt is meglehetősen szigorú szabályokat határozott meg a Magyarországi joggyakorlatban. Az egyszerű technikai változtatásokon túlmenően, mint pl. az Info tv.-re vonatkozó közvetlen utalás helyére a GDPR-t is magában foglaló „adatvédelmi jogszabályok”-ra történő általánosabb formula⁵ alkalmazásán kívül azonban több ponton a normatív szabályozás is módosult. Ezen változtatásokkal a jogalkotó célja a szabályok egységesítése, a kutathatósági és publikálhatósági szabályok tekintetében a felelősség, a visszakereshetőség és az elszámoltathatóság egyértelmű szabályainak definiálása volt.

¹ Mód. tv.

² Mód. Korm. rend.

³ Mód. EMMI. rend.

⁴ Az egyes jogszabályhelyek értékelése, és a szerkesztés szempontjai a saját véleményemet és megállapításaimat tükrözik, melyek reményeim szerint segítik a változások áttekintését, adott esetben azok alkalmazását, ugyanakkor a jogszabályok értelmezése minden esetben a jogalkalmazó felelőssége.

⁵ Ltv. 22. § (4) (bevezette: Mód. tv. 27. § b)

Elsődleges cél volt továbbá a tudományos kutatás feltételeinek biztosítása, oly módon, hogy a személyes adatok publikálhatóságának a mindenkor adatkérelmi szabályoknak megfelelően kell történnie. Vagyis az Ltv. a kutathatóság feltételrendszerét hivatott meghatározni, a nyilvánosságra hozatal tekintetében a hatályos adatkérelmi szabályok, jelenleg elsődlegesen a GDPR és az Info tv. az irányadóak.

A védelmi idő

A közlevéltárban őrzött iratanyag főszabály szerint bárki számára szabadon kutatható, a törvényben meghatározott időbeli megkötésekkel. Az Ltv. szövege eltérő szabályozást állapított meg az 1990. május 1. előtt és után keletkezett iratokra vonatkozóan. Mivel ez a különbségétel okafogyottá vált, így az iratok egységesen keletkezésük után 30 évvel válnak bárki számára kutathatóvá, ha nem esnek a külön meghatározott személyiségi jogok miatt szükséges védelmi idő hatálya alá.⁶

A védelmi időre vonatkozó szabályozás abban a tekintetben nem változott, hogy továbbra is az érintett halálától számított 30, ha ez nem ismert akkor a születésétől számított 90, ha egyik sem ismert, akkor az irat keletkezésétől számított 60 évnek kell eltelnie ahhoz, hogy a dokumentum bárki számára szabadon kutathatóvá váljon. A védelmi idő leteltének megállapítása – ahogy eddig is – az iratot kiadó levéltár felelőssége. A szakaszt érintő változás lényegét a korábbi szabályozáshoz képest az jelenti, hogy mind a halálozási dátum, mind a születési dátum megállapíthatósága tekintetében kiegészült azzal a kitételrel, hogy nem ismert, vagy „az csak aránytalanul nagy erőfeszítéssel volna megállapítható”.

A kiegészítés azért volt szükséges mert a GDPR alkalmazásában személyes adat minden azonosított vagy *azonosítható* természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ.⁷ Az azonosíthatóságnak nem kell közvetlennek lennie, hanem ide értendő az az eset is, ha bármilyen közvetett módon, akár hosszas kutatómunkával az elvégezhető. A levéltári iratanyag esetében ez minden egyes, egy adott iratban szereplő személy esetében, ahol a halálozásra vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, kiterjedt kutatómunkát igényelt volna, amelynek eredménytelenség esetén ugyanez a születési dátumra vonatkozóan is elvégzendő lett volna, annak érdekében, hogy azok bárki számára történő kutathatósága esetén az adatkérelmi incidens teljes körűen kizárható legyen. Ez a gyakorlatban lényegében megvalósíthatatlan látszik.

Nehézséget jelenthet ugyan annak meghatározása, hogy mi tekinthető „aránytalanul nagy erőfeszítésnek”, azonban általános érvényű, jogszabályi szinten is helytálló részletesebb szabályozás erre a kérdésre vonatkozóan nehezen valósítható meg. Nem véletlen, hogy mind a GDPR, mind a német szövetségi levéltári törvény

⁶ Ltv. 22. § (1) (bevezette: Mód. tv. 18. §)

⁷ GDPR 4. cikk (1)

(Gesetz über die Nutzung und Sicherung von Archivgut des Bundes, továbbiakban: Bundesarchivgesetz) alkalmazza ezt, illetve ezzel azonos értelmű fordulatot. A GDPR általános jelleggel, a Bundesarchivgesetz pedig a védelmi idő számításához kapcsolódóan alkalmazza.⁸

Annak érdekében, hogy a levéltárak igazolható arányos mértékű erőfeszítéssel teljesíthessék az iratokból nem megállapítható halálozási vagy születési dátumra vonatkozó ellenőrzési kötelezettségüket az Ltv. módosításaival biztosítva van a lehetőség, hogy a „személyiadat- és lakcímnnyilvántartást kezelő szerv a levéltári anyagban azonosítható személyek elhalálozásának időpontjáról kérelemre adatot szolgáltat az iratanyagot őrző közlevéltár számára a 24. § (1) bekezdése és a (2) bekezdésben meghatározott védelmi idők leteltének megállapíthatósága céljából.”⁹

Amennyiben egy adott iratnál ésszerűen felmerülhet, hogy az védelmi idő hatálya alá eshet, és az abban szereplő egyes személyekre vonatkozó adattartalom alapján a lakcímnnyilvántartótól lehetőség van a védelmi idő leteltére vonatkozó adat szolgáltatás kérésére, úgy azt mindenképpen szükséges megtenni.

A törvénymódosítás meghatározta a védelmi idő fentiekben ismertetett szabályozásától történő eltérés egy különleges esetét az I. és II. világháborúban elhurcoltokra vonatkozó adatok közzététele tekintetében. Ilyen esetekben az érintettek halálát követő 5 évvel közzétehetőek a rá vonatkozó személyes adatok, beleértve a különleges, valamint bünyügyi személyes adatokat is.¹⁰ Az egyedi eltérés lehetőséget biztosít az érintett adatkör szélesebb körű publikálásra, tekintettel arra, hogy a 30 éves védelmi idő alkalmazása rendkívül sok esetben nem tette volna lehetővé ezen jelentős társadalmi érdeklődésre számot tartó adatok közzétételét.

Fontos, alapvetően a levéltárakat védő garanciális elem, hogy az Ltv. kimondja, hogy a bárki számára szabadon kutatható levéltári anyagot, illetve annak másolatát a levéltár közzéteheti.¹¹

A tudományos kutatókra vonatkozó szabályozást is pontosították. Ők természetesen továbbra is megismerhetik a védelmi idő hatálya alá eső iratokat is. A módosítás ugyanakkor egyértelműsíti a felelősségüket, hogy a megismert adatok publikálása, illetve közzététele csak a hatályos adatvédelmi szabályok betartásával történhet, amelynek tudomásulvételéről a kutatás megkezdését megelőzően nyilatkozniuk kell.¹²

⁸ GDPR 14. cikk (5), BArchG.11. § (2). A német szabályozás a halálozástól számítva szintén 30 éves védelmi időt határoz meg, míg a születés időpontjának ismerete esetén 100 évvel kell számolni. A Ltv. módosítása során felmerül, hogy szintén 100 évre emelkedjen a hazai szabályozás szerinti védelmi idő, de a születéskor várható élettartam és a halálozástól számított 30 éves védelmi időből következően a 105 év alkalmazásának indokoltsága is. A jogalkotó végül a korábbi szabályozás fenntartása mellett döntött ebben a kérdésben.

⁹ Ltv. 24/A. § (4) (bevezette: Mód tv. 21. § (4))

¹⁰ Ltv. 24/A. § (2) (bevezette: Mód tv. 21. § (2))

¹¹ Ltv. 24/A. § (3) (bevezette: Mód tv. 21. § (3))

¹² Ltv. 24. § (4) (bevezette: Mód tv. 20. § (2))

A levéltárak részéről itt feladatként jelentkezik tehát, hogy a tudományos kutatók részére egy nyilatkozatmintát kell előszíteniük, és annak megtételét a tudományos kutatóktól meg kell követelniük. A levéltár feladata, hogy meggyőződjön a tudományos kutatói státuszról és tájékoztassa a kutatót, hogy a megismert személyes adatokat, csak a hatályos adatvédelmi szabályok betartásával használhatja fel, így az esetleges későbbi jogsértés egyértelműen a tudományos kutató felelőssége.

A tudományos kutatóknak továbbra is rendelkezniük kell tudományos kutatást rendeltetésszerűen végző, közfeladatot ellátó szerv támogató állásfoglalásával.

A külföldi tudományos kutatókra vonatkozó szabályok

A külföldi kutatók esetében korábban az MTA befogadó nyilatkozata is szükséges volt, amely kitétel azonban megszűnt.¹³ A GDPR előírásaival összhangban a külföldi kutatóknak a magyar kutatókéval megegyező feltételeknek kell eleget tenniük, oly módon, hogy a tudományos kutatás a személyes adatok megfelelő szintű védelmét biztosító ország kutatója számára engedélyezhető.¹⁴

A módosítás kapcsán két releváns kérdés tisztázását tartom fontosnak. Egyrészt, hogy mely országok esetében valósul meg az adatok megfelelő szintű védelme, másrészt külföldi támogató intézmény esetében milyen módon kell a levéltárnak elbírálnia a támogató okmányt.

Megfelelő védelmet biztosító országnak tekintendő minden a GDPR-t alkalmazó állam, tehát az Európai Gazdasági Térség (EU tagállamok, Izland, Lichtenstein és Norvégia) tagállamai, valamint az adatvédelmi rendelet 45–49. cikkében foglalt kritériumnak megfelelő, annak szóhasználatában harmadik országnak számító államok, illetve esetek. Ezek közül a legegységesebb eset, ha az adott ország az Európai Bizottság külön határozata alapján megfelelő szintű védelmet biztosító országnak minősül, amely esetben lényegében a belföldi adatkezeléssel azonos szabályok szerint lehet eljárni.¹⁵ Az adatok megfelelő szintű védelme ezen túlmenően biztosítható azon esetben, ha megfelelő garanciák elérhetővé teszik az érintettek számára a jogaik érvényesítését és a jogorvoslat lehetőségét. Ez történhet kötelező erejű vállalati szabályozások, az Európai Bizottság által jóváhagyott általános szerződési feltételek felhasználásával készült szerződés, vagy magatartási kódex vagy tanúsítási mechanizmus betartása, valamint a jogilag kötelező erejű, kikényszeríthető jogi kötelezettségvállalás útján.¹⁶ Ezen feltételrendszer alapján van lehetőség pl. intézményi együttműködés keretében külön szerződés alapján olyan külföldi kutatóintézetek

¹³ Az Ltv. 2020. június 30-ig hatályos 24/A §-a tartalmazta az erre vonatkozó szabályozást.

¹⁴ Ltv. 24. § (7)

¹⁵ GDPR 45. cikk

¹⁶ GDPR 46. cikk

munkatársai részére biztosítani a tudományos kutatás lehetőségét, amelyek olyan országokban működnek, amelyek egyébként nem minősülnének adatvédelmi szempontból megfelelő védelmet nyújtóknak.

Amennyiben tehát a tudományos kutató nem EGT tagállamból érkezett, úgy a levéltárnak ellenőriznie kell, hogy van-e megfelelőségi határozat az adott ország vonatkozásában. Ezen határozatok elérhetőek az interneten a „https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/adequacy-decisions_en” honlapcímen.¹⁷

Amennyiben a kutató egyik feltételt sem teljesíti, úgy egyéb garanciák szavatolása mellett biztosítható, hogy tudományos kutatóként használhassa a védelmi idő alá eső levéltári anyagot. Ez leginkább intézményi szintű együttműködés keretében, erre vonatkozó szerződés megkötésével képzelhető el.

A másik fontos kérdés külföldi tudományos kutató esetében annak igazolása, hogy a támogatói nyilatkozatot kiállító intézmény, valóban „tudományos kutatást rendeltetésszerűen végző, közfeladatot ellátó szervnek” minősül-e. Magyarországi szervek esetében ennek eldöntése a legtöbb esetben egyértelmű, esetleg az alapító okirat ellenőrzésével könnyen teljesíthető, külföldi szerv esetében azonban nehézségeket okozhat. A tudományos kutatótól ugyanakkor elvárható, hogy ő igazolja az adott szerv vonatkozásában, hogy az megfelel a törvényben meghatározott kritériumoknak, és a támogatói nyilatkozatról, valamint adott esetben a szerv státuszát és feladatkörét igazoló okiratokról hiteles magyar nyelvű fordítást mutasson be.

Amennyiben a kutató nem tudja kellő mértékben igazolni, hogy teljesíti a tudományos kutatókkal szemben az Ltv.-ben meghatározott feltételeket, úgy a levéltár nem köteles engedélyezni a tudományos célú kutatást.

Az Ltv. korábban külön szabályozta a levéltári anyag másolata történettudományi kutatás céljából történő külföldre történő adattovábbításának keretfeltételeit, az ebben foglalt felhatalmazás alapján az adattovábbítás érdekében a kormány bírt felhatalmazással, hogy erre vonatkozóan adattovábbítási szerződést kössön. A törvény szabályozta az érintettek, illetve örökösök tiltakozáshoz való jogát. A tiltakozási jog gyakorlásának részletes szabályait a védett személyes adatot tartalmazó levéltári anyag másolatának adatvédelmi szerződés alapján történő továbbítása elleni tiltakozási jog gyakorlásáról szóló 4/2002. (II. 15.) NKÖM rendelet határozta meg. A GDPR érvénybe lépésével, valamint a külföldi tudományos kutatókra vonatkozó szabályok fentebb kifejtett módosításával e szabályozás okafogyottá vált, így mind az Ltv. erre vonatkozó szakaszát, mind a hivatkozott NKÖM rendeletet hatályon kívül helyezték.¹⁸

¹⁷ https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/adequacy-decisions_en

¹⁸ Mód. tv. 21.§; Mód EMMI rend. 3.§.

Egyedi adatról történő tájékoztatás

Az *egyedi adatról történő tájékoztatást* a korábbiaknál részletesebb módon szabályozták, az országgyűlés által elfogadott módosítások révén. Az Ltv.-t 1997-ben egészítették ki az egyedi adatról szóló tájékoztatásra vonatkozó szakasszal, amely értelmében a „közlevéltár a kérelmező által megadott – az azonosításhoz szükséges – információk alapján egyedi adatról tájékoztatást nyújt.” Ezen túlmenően az adatszolgáltatás elutasításának, és a kérelmező jogorvoslati lehetőségének szabályozása került be ekkor a törvénybe. E szabályozás nem rendezte megnyugtatóan az ezzel kapcsolatosan felmerülő különféle helyzetek kezelését, kiemelten a GDPR által támasztott követelményekre vonatkozóan.

Az új szabályozás értelmében a kérelmezőnek igazolnia kell, hogy az egyedi adat, illetve annak igazolása a jogainak vagy érdekének érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges. A kérelemhez ezen túlmenően csatolni kell a kérelmezőnek egy nyilatkozatot, hogy az így megismert adatokat kizárólag a kérelemben meghatározott célból használja fel.¹⁹

Itt a GDPR-ban meghatározott célhoz kötöttség elve jelenik meg az Ltv. gyakorlatában. A felelősség alapvetően a tájékoztatási kérelem benyújtójáé. A levéltárnak ugyanakkor körültekintően kell eljárnia, az esetleges visszaélések megakadályozása érdekében. A benyújtott igazolás, illetve a kérelem alapján meg kell győződnie, hogy fennállnak-e a kérelem teljesítésének feltételei. Amennyiben elégtelennek ítéli meg a benyújtott dokumentumokat, illetve indoklást, kérheti azok kiegészítését, illetve el is utasíthatja a kérelem teljesítését. A védelmi idő hatálya alá eső iratok esetében az egyedi adatról történő tájékoztatási kérelem elbírálásánál mindenképpen körültekintően kell eljárni, különösen, ha az nem valamely hatóság döntésén, illetve kérelmén alapul.

Amennyiben az egyedi adatról történő tájékoztatásra vonatkozó kérelmet a levéltár bármely okból elutasítja, úgy a kérelmező az eddigiekkel megegyező módon, bírósági úton élhet jogorvoslattal.²⁰

A levéltári intézményrendszert érintő változások

Az Ltv. módosításainak, ha nem is a legterjedelmesebb, de mindenképpen jelentős szelete a levéltári intézményrendszert érinti.

¹⁹ Ltv. 27. §. (1) – (1a) (bevezette: 2020. évi XXXII. tv. 22. §)

²⁰ Ltv. 29. §

Általános jellegű változások

Általánosságban a levéltárak helyzetének megerősítését, és szakmai függetlenségének biztosítását szolgálja az a kiegészítés, amely szerint a közlevéltár a fenntartója tekintetében illetékességéből végzett feladatait szakmai függetlenség biztosításával látja el.²¹ Ez különösen a gyűjtőterületi munka keretében, az iratkezelés ellenőrzésével kapcsolatos feladatok szempontjából tűnik jelentős garanciális szabálynak.

Logikailag ide kapcsolódik annak az egyébként evidenciának ható elemnek az Ltv. szövegében történő, jogalkotó általi beemelése, amely szerint a közlevéltárak, valamint a felsőoktatási intézmények levéltári feladatot ellátó szervezeti egységeinek nevében szerepelnie kell a „levéltár” kifejezésnek is.²²

A felsőoktatási levéltárak

Jelentős változás a felsőoktatási levéltárak kategóriájának kiválása az állami szaklevéltárak köréből, és önálló levéltártípusként történő meghatározása. A módosítás nem csupán a levéltártípusok megkülönböztetése tekintetében jelent újat a korábbiakhoz képest. Állami szaklevéltárként korábban az állami fenntartású felsőoktatási intézmények tarthattak fenn közlevéltárat. Az önálló levéltártípusként megjelenő felsőoktatási levéltárak mint közlevéltárak létrehozására és fenntartására minden államilag elismert felsőoktatási intézmény jogosult.²³ Ennek révén nem csupán az állami fenntartásából közalapítványi fenntartásúvá váló egyetemek levéltárainak helyzetét rendezte a jogalkotó, de egyben megteremtetté annak a lehetőségét, hogy bármely nem állami fenntartású felsőoktatási intézmény közlevéltárat alapíthasson, amennyiben vállalja az ezek működtetésére vonatkozó szabályrendszer alkalmazását.

A felsőoktatási levéltár vezetőjének kinevezéséhez továbbra is szükséges a kultúráért felelős miniszter véleményének kikérése, amely a fenntartó feladata.²⁴ A jelen cikk írásakor hatályos szabályozó szerint a gyakorlatban ez azt jelenti, hogy például állami fenntartású egyetem esetében a kinevezést az Innovációs és Technológiai Minisztérium ezen jogkör gyakorlására delegált vezetője hagyja jóvá, az Emberi Erőforrások Minisztériuma véleményének előzetes megkérésével, míg a közalapítványi fenntartású egyetemek esetében a közalapítványnak kell az EMMI-hez fordulnia a kinevezést megelőzően a miniszter véleményének kikérése céljából.

²¹ Ltv. 14. § (4) (bevezette: Mód tv. 11. § (2))

²² Ltv. 15. § (2a) (bevezette: Mód tv. 12. §)

²³ Ltv. 19/A. § (bevezette: Mód. tv. 16. §)

²⁴ Ltv. 15. § (3) c) A változás annyi, hogy már nem mint állami szaklevéltárra, hanem mint közfeladatot ellátó szerv levéltárára vonatkozik a kérdéses szakasz a felsőoktatási levéltárra.

A közlevéltárak illetékességi köre

A jogalkotó több helyen kiegészítette, illetve pontosította az egyes közlevéltárak illetékességi körére vonatkozó szabályozást is. A települési önkormányzatok esetében az illetékesség így az önkormányzat képviselő-testülete, hivatala és intézménye, valamint ezek jogelődei mellett a települési önkormányzat közigazgatási területén működő vagy működött, a települési önkormányzat többségi tulajdonában álló gazdasági társaság levéltári anyagára is kiterjed.²⁵

Hasonlóan kiegészült Budapest Főváros Önkormányzata levéltárának illetékességi köre a fővárosi és kerületi önkormányzatok többségi tulajdonában álló gazdasági társaságok tekintetében, valamint az alap- és középfokú köznevelési intézmények Budapest közigazgatási területén keletkezett iratanyaga tekintetében.²⁶

Az állami szaklevéltárak illetékességi köre tekintetében technikai jellegű módosítások történtek, az intézményrendszerben végbement változásokat vezették át a törvényszövegben a Hadtörténelmi Levéltár, valamint a Földmérési és Távérzékelési Levéltár esetében, amely utóbbi létrehozására továbbra is szándék van.²⁷

Érdemi új elem, hogy (a felsőoktatási levéltárak kiválásával) a tudományos, kulturális vagy egészségügyi szolgáltatást végző intézmény levéltára illetékessége kiterjed nemcsak a fenntartó szerv, hanem az ezen szerv által fenntartott más intézmény vagy felügyelt gazdasági társaság iratkezelésére és levéltári anyagára is, továbbá mindezek jogelődéinek, a jogelődei által fenntartott intézményeknek és a jogelődei által felügyelt gazdasági társaságoknak a működése során keletkezett levéltári anyagára is.²⁸ Az ezen körből kivált felsőoktatási levéltárak illetékessége hasonló megfontolások mentén a fenntartó intézményen túl ennek jogelődeire, valamint a mindezek által fenntartott szervek iratkezelésére és levéltári anyagára terjed ki.²⁹

A *közfeladatot ellátó szervek* fogalmának egyértelműsítése és módosulása, a levéltárak szempontjából az illetékességi körbe tartozó szervek körének bővülését, az esetlegesen korábban fennálló vitás helyzetek egyértelműbb megítélhetőségét segítheti. A módosított fogalommeghatározás alapján közfeladatot ellátó szerv az állami közfeladat kataszterben mint a közfeladatok körét a teljeskörűség igényével gyűjtő nyilvántartásban szereplő közfeladatot ellátó szerv, a külön törvényben meghatározott többségi állami tulajdonú gazdasági társaság továbbá minden a nemzeti vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv vagy személy.³⁰

²⁵ Ltv. 20. § (1) (bevezette: Mód. tv. 17. §)

²⁶ Ltv. 18. § (bevezette: Mód tv. 14. §)

²⁷ Ltv. 19. § (bevezette: Mód tv. 15. §)

²⁸ Ltv. 19. § (2) d) (bevezette: Mód tv. 15. §)

²⁹ Ltv. 19/A § (2) (bevezette: Mód tv. 16. / (2))

³⁰ Ltv. 3. § b) (bevezette Mód tv. 6. § b))

Az egyházi levéltárakban őrzött köziratok helyzete

Továbbra is érvényes főszabály, hogy magánlevéltár nem gyűjthet köziratot, hiszen arra az illetékes közlevéltár jogosult. Kivételt képeztek eddig is a közkeletűen egyházi levéltárak hívott, az Ltv. fogalomhasználatában vallási közösség által fenntartott nyilvános magánlevéltárak, amelyek a korábbi szabályozás szerint gyűjthették a vallási közösség által fenntartott nevelési-oktatási intézmények köziratnak minősülő levéltári anyagát is. Mivel az egyes egyházak iskolák mellett más típusú, például egészségügyi és szociális intézményeket is tartanak fenn, egyrészt igényként jelentkezett, hogy ezek anyagát is gyűjthessék. Az Ltv. módosítása révén a jogalkotó akceptálva ezt az igényt kiterjesztette az egyházi levéltár által gyűjthető köziratok körét, valamennyi vallásfelekezeti által fenntartott intézmény közirataira.³¹ Ezzel egyidejűleg garanciális szabályok fogalmazódtak meg abban a tekintetben, hogy az egyházi levéltár által gyűjtött köziratok vonatkozásában azok őrzésére, kezelésére és használatára vonatkozóan a fenntartónak a közlevéltárakéval megegyező feltételeket kell biztosítani, a köziratok kutathatóságát pedig a köziratokra vonatkozó általános szabályok szerint kell biztosítani, beleértve az egyedi adatról történő tájékoztatásra vonatkozó szabályok alkalmazását is.³² Vagyis az egyházi levéltárban őrzött köziratok kutathatóságára, nem állapíthatók meg külön korlátozások, az Ltv.-ben meghatározottakon túlmenően, és ezek vonatkozásában minden szempontból a közlevéltárakra érvényes szabályokat kell alkalmaznia az egyházi levéltárnak is.

A levéltárak megszűnésére vonatkozó szabályok

Fontos újítás, hogy minden közlevéltártípus esetében, az intézmény megszűnése esetén, iratanyaga közlevéltári elhelyezéséről kell gondoskodni, amely a kultúráért felelős miniszter feladatkörébe tartozik.³³ Az iratanyag elhelyezéséről eddig is a kultúráért felelős miniszter gondoskodott az Ltv. alapján, ilyen esetben, azonban az állami szaklevéltárak esetében ez eddig nem volt követelmény. A módosítás révén biztosítottá vált, hogy az egyszer már közlevéltárba került iratanyag pl. szervezeti átalakítással összefüggésben, ne veszítse el levéltári anyag jellegét.

A nyilvános magánlevéltárak megszűnésére vonatkozóan is módosult a szabályozás. A megszűnő vagy a kultúráért felelős miniszter döntése nyomán a levéltárak nyilvántartásából törlésre kerülő nyilvános magánlevéltárak levéltári anyagának a kulturális javak védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény alapján fennálló védett

³¹ Ltv. 31. § (1) (bevezette: Mód tv. 24. §)

³² Ltv. 31. § (1) (bevezette: Mód tv. 24. §).

³³ Ltv. 16. § (1), 19. § (6), 19/A § (4), 20. §(1)

sége fennmarad az intézmény megszűnésétől függetlenül, így nem szükséges külön védetté nyilvánítási eljárás lefolytatása ezen esetekben.³⁴

A közlevéltári segítségnyújtásra vonatkozó szabályozás

Az elmúlt időszak sajnálatos tapasztalati alapján a jogalkotó indokoltnak látta, hogy a szakma részétől érkező kezdeményezésre rendezze a közlevéltárak által más levéltár, vagy maradandó értékű iratot őrző szerv részére szükséghelyzetben biztosítható segítségnyújtás lehetőségét. Az Ltv. értelmében így a közlevéltárak feladatköre kiegészült a közlevéltári segítségnyújtás lehetőségével, amelynek keretében a maradandó értékű iratok fennmaradását vagy épségét súlyosan veszélyeztető helyzetben az iratőrző vagy fenntartójának kérésére ideiglenes tárolást biztosíthat a veszélyeztetett iratanyag részére, amennyiben ezzel saját anyagát nem veszélyezteti. A felmerülő költségek a segítségre szoruló intézményt vagy fenntartóját terhelik.³⁵

A köziratok kezelésének gyakorlatát és a levéltárak gyűjtőterületi feladatait érintő változások

Kényszerselejtezés és észlelt adatvédelmi incidens hivatalból történő bejelentése

Az iratkezelő szerveknél sajnálatosan gyakran észlelt probléma, hogy egyes iratanyagok selejtezése az irattári terv szerinti őrzési időt megelőzően elkerülhetetlenné válik, az azokat ért károsodás miatt. Ez szükségessé tette, hogy a jogalkotó ezen speciális esetekre vonatkozóan külön szabályokat állapítson meg, mivel a kényszerselejtezés esete nem volt beilleszthető a köziratok kezelésének részletes szabályait megállapító kormányrendeletben meghatározott szabályos selejtezési eljárás szabályai közé, amelynek lefolytatása a károsodott iratok megsemmisítésének feltétele.³⁶ A köziratok ilyen jellegű károsodása esetén a szervnek a közlevéltár véleményének kikérésével meg kell vizsgálnia a megrongálódott iratok helyreállításának lehetőségét. Amennyiben ez nem lehetséges az illetékes közlevéltár engedélyezheti azok kényszerselejtezés keretében történő selejtezését, és amennyiben indokoltnak ítéli, hivatalból értesíti az eljárásra jogosult hatóságot.³⁷ Az utolsó mondat annyiban szorul magyarázatra, hogy a GDPR értelmében a megőrzendő adatok megsemmisülése is adatvédelmi incidensnek minősül, amely tekintetében a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság jogosult eljárni.³⁸

³⁴ Ltv. 25. § (1), Ltv. Kulturális javak védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 46. § (1)

³⁵ Ltv. 13/A § (bevezette Mód tv. 10. §)

³⁶ Id.: Ltv. 5. § (1)

³⁷ Korm. rend. 64. § (7) (bevezette Mód. Korm. rend. 2. § (7))

³⁸ „adatvédelmi incidens”: a biztonság olyan sérülése, amely a továbbított, tárolt vagy más módon

A mintavételi eljárás és az irattári tételek meghatározása

A mintavételi eljárást mint a maradandó értékű irattá nyilvánítás egy speciális formáját új elemként rögzítette az Ltv., valamint a végrehajtási rendeletek. A mintavétel lényege, hogy nem csupán teljes irattári tételek minősíthetők maradandó értékűnek, de egyes ügyiratok maradandó értéküként történő kiemelésére is lehetőség van.³⁹ A szabályozás megteremti a reprezentatív mintavétel alkalmazásának egyértelmű jogszabályi hátterét, ugyanakkor a kiválasztás módját az illetékes levéltár feladatkörébe utalja.

Az irattári tételek, illetve a selejtezhető közigazgatási iratok megőrzési idejének meghatározásakor a GDPR előírásaival összhangban a személyes adatokat is tartalmazó tételek esetében a célhoz kötöttség elvével összhangban figyelembe kell venni, hogy ezen adatok megőrzése meddig szükséges.

A hiteles másolatkészítési eljárásra vonatkozó szabályok pontosítása

A hiteles másolatkészítési eljárás keretében azon szervezeteknek, amelyek az iratok megőrzésére irányuló kötelezettségüket hiteles elektronikus másolat útján kívánják teljesíteni, lehetőségük van meghatározott eljárásrend szerint ily módon eljárni. Az eljárásrend részletes szabályozására a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 137/2019. (VI. 11.) Korm. rendelet keretében került sor. A felülvizsgálathoz kapcsolódó módosítások az egyértelműbb jogértelmezés elősegítését szolgálták, így módosult az Ltv. erre vonatkozó bekezdése. A megsemmisítési jegyzőkönyvre vonatkozó kitétel kikerült, mivel az részletes végrehajtásra vonatkozó, kormányrendeleti szintű szabályozásból következik, ugyanakkor a törvénybe beemelték a levéltár jóváhagyási jogát a maradandó értékű iratok papír alapú példányainak megsemmisítése tekintetében. A kormányrendelet erre vonatkozó szakaszát a megsemmisítések levéltári jóváhagyásának gyakorisága tekintetében egyértelműsítették.

A szabályozás lényege, hogy hiteles másolat készítése, és annak elektronikus megőrzéséről való gondoskodást követően az eredeti papír alapú példánya megsemmisíthető, s ez nem tekintendő selejtezési eljárásnak. Ennek alapja, hogy a hiteles elektronikus másolat a papír alapúval egyenértékű. A gondoskodás tekintetében ugyanakkor biztosítani kell, az elektronikus iratok szabályszerű kezelésére vonatkozó feltételeket, így a majdani szabályos selejtezés és levéltári átadás lebonyolításának

kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, megváltoztatását, jogosulatlan közlését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi (GDPR 4. cikk 12.)

³⁹ Ltv. 3. § v), Ltv. 9. § (1) g), Korm. rend. 11. § (1) (bevezette Mód. tv. 6. § (3), Mód. tv. 8. § (2), Mód. R1 2. §),

képességét. Feltétel ugyanakkor, hogy a megsemmisítés előtt az érintett iratokat irattári tételbe kell sorolni, és az irattári terv alapján maradandó értékűnek minősülő iratok esetében ki kell kérni az illetékes közlevéltár jóváhagyását. A kormányrendelet 2020. július 1-től hatályos módosítása alapján ezt negyedévenként „kérhetik”, vagyis nem kötelező ilyen időszakonként ezt elvégezni, a szerv teheti ezt ritkábban is, gyakrabban azonban nem.⁴⁰

Az iktatási rendszerre vonatkozó főbb változások

Az iktatás rendje tekintetében fontos új elem, hogy 2021. január 1-től nem lehet sorszámos iktatást alkalmazni a közfeladatot ellátó szerveknél, mindenhol kötelezővé válik a főszámos rendszer használata.⁴¹ A törvénymódosításnak ez az egyetlen pontja, amely az iratkezelési rendszert közvetlenül érintőként nem 2020. július 1-vel lépett hatályba. A módosítás egyúttal az a kérdést is rendezi, hogy a kezdő irat iktatászáma maga a főszám, így a soron következő ügyiratdarab lesz az „-1” alszám.⁴²

Jelentős új elem, hogy normatív szabályban is megfogalmazták, hogy egy adott szerv mely iratait kell a külön meghatározott kivételek mellett mindenképpen iktatni. A szabályozást szükségessé tette, hogy az irat fogalom meghatározása lényegében minden olyan dokumentumra is kiterjed, amely a szervnél keletkezik, annak működése szempontjából azonban nem bír érdemi jelentőséggel, így azok iktatása belátható módon értelmetlen lenne. Ez alapján a meghatározott kivételekkel „iktatni kell minden olyan, a szerv részére érkezett vagy a szerv által keletkeztetett iratot, amely ügyintézés kezdeményezésére irányul vagy ügyintézés során tett intézkedést, tényt, döntést, álláspontot vagy véleményt rögzít.”⁴³

Az iktatás alól kivételt képező iratok köre ugyanakkor bővült az egészségügyi dokumentációk, valamint a tervdokumentációk körével.

A fogalom meghatározások változása

A jogalkotó indokoltnak látta az *irat* fogalom meghatározásának egyszerűsítését. A korábbi fogalom meghatározás is – az Ltv. megalkotásakor rendkívül előremutató módon – tartalmazta, hogy lényegében bármely eszközzel rögzített információ minősülhet iratnak, azonban az alkalmazott felsorolás, a meghatározás módja

⁴⁰ Ltv. 5. § (1), (4), (6) (utóbbi két bekezdés vonatkozásában bevezette: Mód tv. 7. §; Mód Korm. rend. 61. § (7)-(8))

⁴¹ Korm. rend. 41. § (2) (bevezette: Mód. Korm. rend. 5. §)

⁴² Korm. rend. 41. § (2) (bevezette R1 mód. 6. §) Korábban több szerv iratkezelési rendjében, illetve az iratkezelő rendszer paraméterezésének függvényében élő gyakorlat volt, amely a kezdő iratot kezelte 1-es alszámként.

⁴³ Korm. rend. 44. § (2) (bevezette: Mód. Korm. rend. 6. §)

alapvetően magyarázó jellegű volt, amely mára nem tűnik indokoltnak. Az irat fogalom meghatározását így az érdemi tartalom teljeskörű megtartása mellett a módosítás keretében lényegesen egyszerűbben határozták meg, amennyiben irat a „valamely szerv működése vagy személy tevékenysége során keletkezett vagy hozzá érkezett, bármely jelrendszerrel és adathordozón rögzített, egy egységként kezelendő rögzített információ, adategyüttes”.⁴⁴

Az *ügyviteli értékű irat* fogalma új meghatározásként került a törvénybe, elősegítve az egyértelműbb jogértelmezést és az ilyen típusú iratok elkülönítését a maradandó értékű iratok fogalmától. Az ügyviteli érték, tehát a „természetes vagy jogi személyek részére a feladataik folyamatos ellátásához, jogszabályból adódó kötelezettség teljesítéséhez, az állampolgári jogok érvényesítéséhez, jogok biztosításához, létfontosságú személyes érdek vagy jogos érdek érvényesítéséhez szükséges adatot tartalmazó irat” természetesen lehet egyúttal maradandó értékű is, a két fogalom nem zárja ki egymást.⁴⁵

Módosult az *iratkezelés* fogalmi meghatározása is. Ennek fő oka, hogy a korábbi fogalom meghatározás felsoroló jellegű volt, amelyet így kizáró módon is lehetőség volt értelmezni. A módosított változat fő eleme, hogy az iratkezelés magában foglalja az „iratokkal kapcsolatos bármely műveletet vagy azok összességét”, amelyet egy példálózó jellegű felsorolás egészít ki.⁴⁶

Az *iratkezelési szoftver* fogalmi meghatározása kormányrendeleti szintről törvényi szintre került át. A kormányrendeletbe ugyanakkor beemelték az *iratfolyómé-ter*, valamint a *megsemmisítés* fogalmának meghatározását.⁴⁷ Utóbbi egyértelműsíti a különbségtételt a selejtezés mint elsődlegesen adminisztratív jellegű folyamat, illetve a konkrét irat fizikai megsemmisítése, illetve törlése között.

Az elektronikus iratkezelés gyakorlatát érintő egyes változások

A Magyar Nemzeti Levéltár az Ltv. értelmében 2020. július 1-től elektronikus ügyintézésre kötelezett szerv.⁴⁸ Az intézkedés összefüggésben van az MNL-ben az elmúlt időszakban lezajlott KÖFOP Projekttel, amelynek célja az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás feltételrendszerének megteremtése volt az intézményben.⁴⁹

Az elektronikus ügyintézési szolgáltatásokhoz kapcsolódóan a köziratok kezelésének követelményeiről szóló kormányrendelet kiegészült az elektronikus ügyintézésről szóló kormányrendelet szerinti biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül

⁴⁴ Ltv. 3. § c) (bevezette Mód tv. 6. § (1))

⁴⁵ Ltv. 3. § w) (bevezette Mód tv. 6. § (3))

⁴⁶ Ltv. 3. § h) (bevezette Mód tv. 6. § (2))

⁴⁷ Korm. rend. 2. § (20), (36) (bevezette: Mód. Korm. rend. 1.§ (1) -(2))

⁴⁸ Ltv. 17. § (2) b) (bevezette Mód tv. 13. §)

⁴⁹ <https://mnl.gov.hu/kofop>

a szervek részére érkező küldeményekre vonatkozóan a határidő számításának módjára vonatkozó kitételrel. A határidő számításának alapja eszerint lényegében a küldemény kézbesítettségének beállta, amely az iratkezelő szoftver automatikus érkeztetése esetén az érkeztetést követő munkánkkor, nem automatikus átvétel esetén pedig a letöltési igazolás feladó részére történő elküldésekor következik be.⁵⁰

Az érkeztetéshez kapcsolódó, de nem csupán az elektronikus ügyintézészt érintő könnyítés, hogy a küldemények érkeztetése tekintetében azt nem legkésőbb az „érkeztést követő első munkanap kezdetén”, hanem csak az érkeztést követő első munkanapon kell érkeztetni.⁵¹

Az irattározásra és a selejtezésre vonatkozó szabályok változása

A szervek irattározására vonatkozóan 2020. július 1-i hatállyal két lényeges változás lépett hatályba. Az egyértelmű jogértelmezés érdekében rögzítették, hogy „a szerv a kiadmány egy hiteles példányát köteles irattárában az ügyirat részeként megőrizni.”⁵² Mivel a rendelet csupán a hitelességet tekinti feltételnek, ezen megőrzési kötelezettséget a szerv hiteles elektronikus másolat útján is teljesítheti, ha eleget tesz az erre vonatkozó feltételrendszernek.

A másik elem egy gyakorlati problémából indul ki, mivel a kormányrendelet szerint a megőrzési időt az irat lezárásától kell számítani. A gyakorlatban sajnálatosan sok esetben elmaradt, illetve elmarad az ügyiratok lezárása. A levéltárak részéről egyfelől érdemesnek látszik ebben a tekintetben a szervellenőrzések során fokozott figyelemmel eljárni, a hiányos gyakorlat kiküszöbölése érdekében, másfelől szükségesnek látszott a probléma kezelésére vonatkozó szabály megalkotása. A kiegészítő rendelkezés értelmében, az ügyirat lezárásának hiányában, az utolsó ügyiratdarab keletkezésének időpontját kell a lezárás időpontjaként figyelembe venni.⁵³

Az Ltv. és a vhr-ek átfogó felülvizsgálatától függetlenül, részben azzal párhuzamosan készítették elő a selejtezési eljárások egyszerűsítését, és gyorsítását célzó módosítást, amelynek rendelkezései 2021. január 1-vel lépnek hatályba.⁵⁴

A módosítás érinti az irattározás folyamatát amennyiben az irattárba adás dokumentálására és a visszakereshetőség biztosítására vonatkozó passzus mellett rögzítette, hogy az „ügyirat a szervezeti egység vezetője vagy az általa kijelölt ügyintéző engedélyével kerülhet irattárba.”⁵⁵

⁵⁰ Korm. rend. 22. §. E. ügy. tv. 58. § (3), E. ügy. Korm. rend. 73. §

⁵¹ Korm. rend. 34. § (1) (bevezette: Mód. Korm. rend. 11. §)

⁵² Korm. rend. 53. § (bevezette: Mód. Korm. rend. 8. §)

⁵³ Korm. rend. 64. § (7) (bevezette: Mód. rend. 10. §)

⁵⁴ Mód. Korm. rend. 2.

⁵⁵ Mód. Korm. rend. 2 1. §

Érdemi változást jelent ugyanakkor, hogy megszűnik a selejtezési bizottság. A selejtezési jegyzőkönyv elkészítésének folyamatát a kormányrendelet külön nem szabályozza, annak jóváhagyása a jövőben az iratkezelésért felelős vezető feladatkörébe tartozik.

Fontos változás, hogy a selejtezési időt a lezárás időpontját követő naptól kell számítani, és nem a lezárást követő év első napjától. Ezzel tehát az iratok őrzési ideje év közben, folyamatosan jár majd le. A rendelet rögzíti, hogy a selejtezésre a szervezeteknek évente legalább egyszer, de legfeljebb négyszer kell sort kerítenie, tehát évi egy selejtezés elvégzése a jövőben minden közfeladatot ellátó szerv részére kötelező lesz. Az illetékes közlevéltár kötelezettségei is szigorodnak, abban a tekintetben, hogy a beérkezett selejtezési jegyzőkönyveket 30 napon belül kötelesek lesznek visszaküldeni.⁵⁶

A levéltárba adásra vonatkozó szabályok

Végezetül a levéltárba adás idejére vonatkozó szabályok kisebb korrekciójára térek ki. A jogalkotó úgy ítélte meg, hogy a törvény alkalmazása során felgyűlt tapasztalatok indokoltá teszik a levéltárba adási határidő jelenleginél nagyobb mértékű meghosszabbíthatóságát. Az Ltv. módosítása értelmében a levéltárárett maradandó értékű iratok irattári megőrzése külön engedély nélkül 10 évvel meghosszabbítható, majd amennyiben továbbra is indokolt, akkor a kultúráért felelős miniszter engedélyével ez további 15 évvel kitolható.⁵⁷

Végül pedig a módosítás révén törvényi szinten is rögzítették, hogy „az elektronikus formában megőrzött maradandó értékű iratokat jogszabályban meghatározott követelményeknek megfelelően kell átadni az illetékes levéltárnak”⁵⁸ amely az *elektronikus iratok levéltári átadására vonatkozóan az elektronikus formában tárolt iratok közlevéltári átvételének eljárásrendjéről és műszaki követelményeiről* szóló 34/2016. (XI. 30.) EMMI rendeletre való hivatkozás megteremtése miatt volt indokolt.

Felhasznált irodalom

Ltv. = 1995. évi LXVI. törvény a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről (2020.08.02-án hatályos állapot szerint)

Mód. tv. = 2020. évi XXXII. törvény a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról (Közlönyállapot szerint)

⁵⁶ Mód. Korm. Rend. 2. §

⁵⁷ Ltv. 12. § (7) (bevezette: Mód. tv 9. § (2))

⁵⁸ Ltv. 12. § (8) (bevezette: Mód tv. 9. § (2))

- Korm. rend. = 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló (2020.08.02-án hatályos állapot szerint)
- Mód Korm. rend. = 272/2020. (VI. 12.) Korm. rendelet a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet és az előadó-művészeti szervezetek támogatásának részletes szabályairól szóló 428/2016. (XII. 15.) Korm. rendelet módosításáról (közönyállapot)
- Mód Korm. rend 2 = 328/2020. (VII. 2.) Korm. rendelet a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról (2020.08.02-án hatályos állapot szerint)
- EMMI rend. = 27/2015. (V. 27.) EMMI rendelet a közlevéltárak és a nyilvános magánlevéltárak tevékenységével összefüggő szakmai követelményekről (2020. 08. 02-án hatályos állapot szerint)
- Mód. EMMI rend. = 20/2020. (VI. 10.) EMMI rendelet a közlevéltárak és a nyilvános magánlevéltárak tevékenységével összefüggő szakmai követelményekről szóló 27/2015. (V. 27.) EMMI rendelet módosításáról és a védett személyes adatot tartalmazó levéltári anyag másolatának adatvédelmi szerződés alapján történő továbbítása elleni tiltakozási jog gyakorlásáról szóló 4/2002. (II. 15.) NKÖM rendelet hatályon kívül helyezéséről (Közönyállapot szerint)
- GDPR = AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/679 RENDELETE (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (2020.08.02-án hatályos állapot szerint)
- Info. tv. = 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (2020.08.02-án hatályos állapot szerint)
- BArchG. = Gesetz über die Nutzung und Sicherung von Archivgut des Bundes (https://www.bundesarchiv.de/DE/Content/Artikel/Ueber-uns/Rechtsgrundlagen/rechtsgrundlagen_bundesarchivgesetz.html, letöltés időpontja: 2020.08.02.)
- E. ügy. tv. = 2015. évi CCXXII. törvény az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól
- E. ügy. Korm. rend = 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet az elektronikus ügyintézés részletszabályairól